

Arrest

nr. 126 575 van 2 juli 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 27 februari 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 januari 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 april 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 mei 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. LOOS loco advocaat K. VERSTREPEN en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Bengaalse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Jaldhup regio in Sylhet district (Bangladesh). U verklaart te zijn geboren op 18 september 1997 en bent bijgevolg minderjarig. U verklaart dat uw vader een lokale leider was van de politieke partij BNP (Bangladesh Nationalist Party). Hij zou op een dag niet meer naar huis zijn gekomen. 6 à 7 dagen later zou u met uw moeder naar de politie zijn gegaan om een aangifte te doen van de verdwijning van uw vader. U verklaart dat u nadien regelmatig op straat werd lastig gevallen door mensen van Awami League en dat uw moeder ook regelmatig door hen werd aangesproken. De mensen van Awami League zouden verschillende keren naar uw huis zijn gekomen en ermee hebben gedreigd u te ontvoeren of te doden. Zij zouden

jullie gezegd hebben dat jullie de zoektocht naar uw vader moesten stopzetten en dat jullie niet over zijn verdwijning mochten spreken met andere mensen. Toen uw moeder over deze gebeurtenissen sprak met een vriend van uw vader, zou deze vriend een andere plaats hebben gevonden waar u en uw moeder konden gaan wonen. U verklaart dat u samen met uw moeder ergens in Sylhet stad ging wonen in de buurt van Jindabazar. U verklaart dat u zich niet kon inschrijven op de nieuwe school, omdat u een attest nodig had van uw vorige school. U verklaart dat u niet kon terugkeren naar uw vorige school, omdat u schrik had. U zou door uw leerkrachten slecht behandeld zijn geweest nadat uw vader verdween. Enkele maanden nadat u met uw moeder zou zijn verhuisd, zou u gemerkt hebben dat jullie gevolgd werden. U zou dezelfde mensen op verschillende plaatsen hebben herkend. Op een dag zouden 3 personen u hebben tegengehouden op straat en u hebben willen ontvoeren. U verklaart dat u erin slaagde te ontsnappen en naar huis te lopen. Toen u hierover vertelde tegen de vriend van uw vader, zou hij u eerst even hebben binnen gehouden en uiteindelijk samen met uw moeder de beslissing hebben genomen om u naar het buitenland te sturen. Uw moeder zou met enkele andere BNP leiders hebben gesproken om uw reis mogelijk te kunnen maken.

U stelt op 1 januari 2013 te zijn vertrokken vanaf Chittagong haven. Uw moeder en de vriend van uw vader zouden u naar daar hebben gebracht. U zou vervolgens 5 dagen op een schip hebben gezeten en nadien op een ander schip zijn overgeplaatst waar u ongeveer 1 maand op zat. U zou op dit schip hebben gezeten tot u in de omgeving van de Belgische kust was. U zou met een speedboot zijn opgepikt en naar het vasteland zijn gebracht. Vervolgens zou u door een wagen zijn opgepikt en zijn afgezet voor het gebouw van Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), waar u op 6 februari 2013 aankwam en een asielaanvraag indiende.

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas, legt u een document neer dat door het Rode Kruis in Bangladesh werd afgegeven aan uw grootmoeder en waarop zij een tekstje voor u heeft geschreven. Daarnaast legt u nog 3 foto's neer die eveneens door uw grootmoeder werden opgestuurd via het Rode Kruis.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken en dit omwille van volgende redenen.

Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat u uw problemen niet aannemelijk hebt gemaakt. Het is eerst en vooral zeer bevreemdend dat u helemaal niets kunt vertellen over de verdwijning van uw vader. Hoewel u verklaart dat zijn rol bij de BNP hier waarschijnlijk iets mee te maken hebt, weet u over zijn rol bij de BNP helemaal niets. Wanneer u gevraagd wordt wat u allemaal kunt vertellen over uw vader en zijn rol bij de BNP, verklaart u dat u helemaal niets weet over zijn functie, maar dat u wel weet dat hij naar alle vergaderingen ging en deelnam aan alle betogingen (gehoorverslag CGVS, p. 18). Het is dan ook zeer eigenaardig dat u wel weet dat hij een leider geweest zou zijn, als u verder over zijn rol of functie niets kunt vertellen. U weet evenmin waar deze vergaderingen plaatsvonden, omdat u jong was en niet mee kon gaan met uw vader. U kunt ook al niet vertellen met welke mensen hij vergaderde. Wanneer u gevraagd wordt of u ooit namen hebt gehoord van vrienden van uw vader waarmee hij samenwerkte, verklaart u dat u nooit discussies had met uw vader over politiek en dat u hem nooit vragen stelde over zijn politieke activiteiten (gehoorverslag CGVS, p. 18). Er zouden nochtans wel mensen naar uw huis zijn gekomen (gehoorverslag CGVS, p. 19). Uit deze uiterst vage beschrijvingen, kan dan ook geenszins worden afgeleid dat uw vader daadwerkelijk een belangrijke rol zou hebben bekleed binnen de BNP in uw regio. U legt geen enkel begin van bewijs neer waaruit blijkt dat uw vader een of andere rol zou hebben gehad binnen de partij. U hebt ook al geen idee hoe lang uw vader al actief was voor de partij. U verklaart dat hij betrokken was in politiek voordat u geboren was. U kunt verder niet vertellen waarvoor de letters BNP staan (gehoorverslag CGVS, p. 19). Kortom, uit bovenstaande elementen, kan geenszins worden afgeleid dat uw vader daadwerkelijk betrokken was bij de BNP.

Er kunnen dan ook bedenkingen worden gemaakt bij uw verklaringen over de problemen die hier het rechtstreekse gevolg van zouden zijn. U verklaart dat uw vader werd gekidnapt, maar kunt helemaal niets vertellen over eventuele problemen die voorafgingen aan zijn ontvoering (gehoorverslag CGVS, p. 19). U zou uw moeder hier ook niet naar hebben gevraagd, omdat u nog een kind was (gehoorverslag CGVS, p. 20). Over de ontvoering van uw vader zelf, kunt u helemaal niets vertellen. Het enige wat u hierover kunt vertellen is dat jullie naar het politiekantoor gingen om een klacht in te dienen. Het is echter bevreemdend dat jullie pas na 6 of 7 dagen na zijn afwezigheid actie ondernamen om een klacht in te dienen. Het was immers niet zijn gewoonte om niets te laten weten en lang van huis weg te blijven (gehoorverslag CGVS, p. 21). U verklaart dat de politie tegen uw moeder zei dat het niet hun werk was om te weten waar haar man zit, maar dat zij in de toekomst kon terugkomen om een klacht in te dienen als hij nog steeds niet terug was. Het is dan ook zeer eigenaardig dat uw moeder niet

terugging. U verklaart dat dit kwam doordat 'zij daar altijd waren om uw moeder te bedreigen' (gehoorverslag CGVS, p. 21). Over de omstandigheden van zijn ontvoering, weet u echter niets (gehoorverslag CGVS, p. 20). Mensen uit de regio zouden verteld hebben dat uw vader werd ontvoerd. Uw verklaringen hieromtrent zijn echter dermate vaag, waardoor hier geen enkel geloof aan kan worden gehecht. Indien u daadwerkelijk dit nieuws zou hebben gekregen, kan er worden verwacht dat u meer precies kunt vertellen wat u concreet via wie precies hebt vernomen. Aangezien u precies omwille van deze problemen uw land hebt verlaten, kan er worden verwacht dat u meer gedetailleerd kunt vertellen over deze problemen. Uw complete onwetendheid over allerlei aspecten van de problemen die u zou hebben gehad, ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen. U verklaart dat u zelf geen problemen kende voordat uw vader werd ontvoerd en dat u op school pas problemen begon te krijgen nadat hij werd ontvoerd (gehoorverslag CGVS, p. 19). Het is echter zeer eigenaardig dat zijn ontvoering ervoor zou zorgen dat al uw leerkrachten zich tegen u gaan keren. U verklaart dat de leiders van partijen allemaal achter een bepaalde school staan en dat de persoon die geld doneerde aan uw school tot de Awami League behoorde. Het is dan ook zeer eigenaardig dat uw vader u in eerste instantie naar deze school zou hebben laten gaan en dat u bovendien pas problemen zou zijn beginnen te krijgen nadat hij verdween (gehoorverslag CGVS, p. 20). U hebt verder niet aannemelijk gemaakt dat u en uw moeder problemen zouden hebben gekregen nadat uw vader verdween. Hoewel u verklaart dat 'zij regelmatig naar uw huis kwamen en jullie bedreigden' en dat 'u onderweg naar school tegengehouden en geslagen werd' (gehoorverslag CGVS, p. 15), kunt u helemaal niets vertellen over de personen die deze problemen zouden hebben veroorzaakt. U kunt verder niet aangeven hoe regelmatig u geconfronteerd werd met problemen. Wanneer u meermaals wordt aangespoord om een benadering te geven van de frequentie waarin dit gebeurde, antwoordt u telkens weer zeer vaag dat 'zij altijd aanwezig waren' en dat 'het geen vaste tijd was en dat ze het elke keer deden wanneer zij u zagen' (gehoorverslag CGVS, p. 22). Aangezien deze problemen zich een tijd lang zouden hebben voorgedaan in uw eigen dorp, op weg naar school, kan er worden verwacht dat u enig idee hebt wie er achter deze problemen zit (gehoorverslag CGVS, p. 22). Ook al bent u zelf nog jong, dan nog kan er worden verwacht dat uw moeder of de vriend van uw vader die jullie geholpen zou hebben, hier iets meer duidelijkheid over kan verschaffen. Uiteindelijk kunt u 1 naam opnoemen van een persoon die een leider zou zijn van Awami League in een andere regio. U verklaart dat hij waarschijnlijk achter de problemen zit. Deze verklaringen zijn echter louter en alleen gebaseerd op uw eigen vermoedens (gehoorverslag CGVS, p. 22).

U verklaart dat u en uw moeder werden lastig gevallen omdat die personen niet wilden dat de mensen zouden weten dat uw vader was gekidnap, omdat de mensen uit uw regio dan waarschijnlijk zouden protesteren (gehoorverslag CGVS, p. 22). Aangezien uw vader uit het niets verdween, al jarenlang politiek actief geweest zou zijn en het niet zijn gewoonte was om niets van zich te laten horen, lijkt het niet zo moeilijk om dergelijke conclusie zelf te trekken. Dat heel wat personen u en uw moeder omwille daarvan regelmatig zouden lastigvallen, is dan ook niet aannemelijk. U voegt er verder aan toe dat zij waarschijnlijk dachten dat u uw vader zou vervangen als leider en dat zij bang waren dat u hem zou opvolgen (gehoorverslag CGVS, p. 23). Ook deze verklaringen zijn loze beweringen en zijn geenszins overtuigend.

Zoals hierboven reeds werd aangehaald zijn uw verklaringen over de problemen die u persoonlijk zou hebben gehad zeer vaag. U verklaart zeer voorzichtig dat u op de markt zag dat enkele personen naar u aan het kijken waren. In een andere winkel zou u hetzelfde gevoel hebben gehad. Hieruit leidde u vervolgens af dat u waarschijnlijk gevolgd werd. U verklaart verder dat u op de bus één van de personen had gezien die u al eerder had gezien op de markt. U verklaart dat u vanaf dat moment steeds gevolgd werd. Het loutere feit dat iemand naar u kijkt, betekent echter niet dat u persoonlijk gevolgd of geïnterviewd zou worden. Uw verklaringen over het moment dat u uiteindelijk zou zijn tegengehouden, laten eveneens te wensen over. U verklaart kort dat u werd tegengehouden door 3 personen en dat zij u wilden meenemen, maar dat u gelukkig van hen kon ontsnappen (gehoorverslag CGVS, p. 16). Wanneer u wordt gevraagd waarom u dacht dat deze personen u wilden ontvoeren, verklaart u dat je het kon zien omdat zij naar u toe kwamen en zij u vastnamen met hun handen. Indien u daadwerkelijk door 3 volwassen mannen zou zijn tegengehouden en zij de intentie hadden om u mee te nemen, lijkt het onwaarschijnlijk dat u nog van hen zou hebben kunnen ontsnappen. Gelet op het feit dat uw verklaringen over de aanleiding van uw problemen zeer ongeloofwaardig zijn, kunnen er ook ernstige bedenkingen gemaakt worden bij deze 'ontvoeringspoging'. Het feit dat u over deze gebeurtenis niets vertelde tijdens uw interview op Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), zorgt er eveneens voor dat er bedenkingen kunnen worden gemaakt bij deze verklaringen. Het is immers niet onbelangrijk om dergelijk incident te vermelden. De vriend van uw vader zou bovendien ook gedacht hebben dat het toeval was (gehoorverslag CGVS, p. 16). Toen uw moeder tegen deze vriend van uw vader zei dat zij het ook had gemerkt, zou hij actie ondernomen hebben en uw reis zijn beginnen te plannen

(gehoorverslag CGVS, p. 17). Uw verklaringen over de vervolgingsfeiten zijn echter dermate vaag waardoor er geen enkel geloof aan kan worden gehecht.

Wat verder afbreuk doet aan uw verklaringen, is het feit dat u helemaal geen enkel idee hebt hoe de vriend van uw vader heet die u en uw moeder geholpen zou hebben bij het vinden van een nieuwe woonplaats en bij het regelen van uw vertrek (gehoorverslag CGVS, p. 8). Aangezien hij zoveel zaken voor u en uw moeder zou hebben geregeld en u hem op verschillende tijdstippen hebt gezien (toen hij jullie verhuis regelde, toen hij u uitleg kwam geven over uw vertrek en toen hij u naar de haven bracht), kan er ook worden verwacht dat u iets kunt vertellen over deze persoon. Het enige wat u over hem kwijt kunt is dat hij een grote leider is bij de BNP en een goede vriend van uw vader (gehoorverslag CGVS, p. 11). Er kan dan ook worden verwacht dat u zijn naam kent. Daarbij komt nog dat deze vriend van uw vader ook met andere partijleiders gesproken zou hebben en dat ook uw moeder met mensen van de BNP zou hebben gesproken omdat zij haar zoon niet wou verliezen (gehoorverslag CGVS, p. 17, 24). U kunt echter geen enkele naam opnoemen van de personen die u en uw moeder geholpen zouden hebben. U kunt al evenmin een naam opnoemen van de personen die zouden vervolgen, zoals hierboven reeds werd aangehaald. Er kan op zijn minst worden verwacht dat u kunt vertellen wie u hoeft te vrezen in Bangladesh en wie u geholpen heeft. Aangezien dat niet het geval blijkt te zijn, hebt u uw problemen niet aannemelijk gemaakt.

Ook over de periode waarin de problemen zich voordeden blijft u vaag. U hebt geen enkel idee in welke maand, seizoen of periode u moest verhuizen omwille van de problemen. Dat u zelfs niet bij benadering een seizoen kunt opnoemen, is zeer eigenaardig. Het enige wat u hierover kwijt kunt, is dat het ongeveer 5 of 6 maanden voor uw vertrek was (gehoorverslag CGVS, p. 5-6). Dat u wel kunt inschatten hoeveel maanden voor uw vertrek dit gebeurde, maar geen enkel idee hebt in welk seizoen dit was, is zeer bevreemdend. U bent immers geschoold. Er kan dan ook worden verwacht dat u op zulke elementaire vragen een antwoord kunt geven.

Daaraan kan nog worden toegevoegd dat het zeer opmerkelijk is dat u helemaal geen idee hebt op welke manier uw grootmoeder zou hebben gezocht naar uw vader en moeder. Hoewel u verklaart dat uw beide ouders nu verdwenen zijn en dat uw grootmoeder naar hen heeft gezocht, kunt u over deze zoekpogingen helemaal niets vertellen (gehoorverslag CGVS, p. 6-8). Aangezien u helemaal niets kunt vertellen over de redenen waarom uw ouders en u vervolgd zouden worden in Bangladesh, kunnen er ook ernstige bedenkingen worden gemaakt bij uw verklaringen over het feit dat zij beiden vermist zijn en u helemaal niets kunt vertellen over de zoekpogingen.

Hoewel u verklaart dat het een goede beslissing was dat u het land moest verlaten, omdat de huidige situatie in Bangladesh zeer slecht is, verwijst u hiervoor naar de problemen die zeer belangrijke politieke figuren (de nationale partijleiders) hebben in het kader van de verkiezingen die begin januari plaatsvonden in Bangladesh (gehoorverslag CGVS, p. 11). Uit deze elementen kan dan ook geenszins worden afgeleid dat u problemen zou ondervinden in geval van terugkeer naar Bangladesh.

Uiteindelijk voegt u aan uw verklaringen toe dat u niet alles hebt verteld, maar wel de belangrijkste zaken. U verklaart dat er nog veel andere zaken met u zijn gebeurd, maar dat u die zich niet meer herinnert. Wanneer u wordt gevraagd hierover meer te vertellen, verklaart u dat u nu al lang in België bent en dat er veel dingen gebeurd zijn. U herhaalt verder dezelfde zaken die u al eerder had aangehaald over de problemen op school (gehoorverslag CGVS, p. 17). Uit uw verklaringen blijkt alleszins niet dat er elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat u internationale bescherming zou moeten krijgen.

Tot slot is het zeer eigenaardig dat u geen enkel idee hebt via welke landen u naar België bent gereisd. U verklaart dat u met twee verschillende schepen naar België bent gekomen, maar hebt geen enkel idee in welk land u bent overgestapt op het tweede schip. U kunt niets vertellen over de vracht die het schip vervoerde en kent ook de naam niet van het schip (gehoorverslag CGVS, p. 12). Het is eveneens eigenaardig dat u helemaal niets kunt vertellen over de 2 personen waarmee u 30 dagen een kamer zou hebben gedeeld op het tweede schip. U verklaart dat u niet vlot Engels kon op dat moment. Nochtans zou u toen u op het tweede schip zat wel een hele uitleg in het Engels begrepen hebben van bemanningsleden of smokkelaars. Zij zouden u gezegd hebben dat u zich geen zorgen moest maken, dat u naar België zou worden gebracht, dat u daar een auto zou opwachten en dat u naar een groot gebouw zou worden gebracht waar u over uw problemen kon vertellen (gehoorverslag CGVS, p. 12-13). Dat u deze uitleg wel kon verstaan, maar van de andere personen waarmee u een maand lang de kamer zou hebben gedeeld, helemaal niets kunt vertellen, is dan ook zeer eigenaardig. U zou immers wel met hen hebben kunnen communiceren, want zij zouden u gevraagd hebben hoe u heette, waar u woonde en wat uw probleem was (gehoorverslag CGVS, p. 13). Ook al waren zij ouder dan u en zou u uit respect geen vragen aan hen hebben gesteld (gehoorverslag CGVS, p. 14), dan nog kan er worden verwacht dat u iets over deze personen kunt vertellen. U deelde immers een maand lang een klein kamertje met hen.

U legt geen enkel document neer dat uw verklaringen kan staven. Op het briefje van uw grootmoeder dat u bezorgd werd via het Rode Kruis, staat louter en alleen zeer kort geschreven dat zij niet weet waar uw ouders zijn. Deze korte notities kunnen uw problemen echter niet bevestigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/2 tot en met 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, van de beginselen van behoorlijk bestuur in het bijzonder de motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel, en van de artikelen twee en drie van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker betwist in wezen de motieven van de bestreden beslissing, waarbij ten eerste wordt aangevoerd dat geen rekening werd gehouden met verzoekers profiel van minderjarige. Hij voert aan dat hij op het ogenblik van de feiten slechts 15 jaar oud was zodat hem moeilijk kan worden verweten dat hij niet meer informatie over de politieke activiteiten van zijn vader kon geven. Hij voert aan dat hij over nieuwe bewijzen beschikt, zijnde een krantenartikel waaruit blijkt dat zijn moeder verdwenen is en gezocht wordt door haar familie, zijn geboorteakte en een verklaring van de Bangladesh Nationalist Party waaruit blijkt dat zijn vader wel degelijk lid was van deze partij. Met verwijzing naar de Europese richtlijn, de richtlijnen van UNHCR en het arrest Singh van het EHRM voert verzoeker aan dat onderzoeksmaatregelen nodig waren om de authenticiteit van documenten na te gaan. Hij voert aan dat het feit dat hij voor DVZ geen melding maakte van de ontvoeringpoging, hem niet verweten kan worden. Waar verzoeker niet meer exact wist wanneer de problemen zich voordeden, verwijst verzoeker opnieuw naar het feit dat hij op het ogenblik van de feiten slechts 15 jaar oud was. Hij voert aan dat zijn tijds kader nog niet volledig ontwikkeld was. Conform UNHCR is hij van mening dat dit hem niet mag worden aangerekend. Hij voert aan dat hem slechts kleine inconsistenties worden verweten. Verzoeker is dan ook van mening dat hij een coherent en geloofwaardig asielrelaas heeft uiteengezet dat niet strijdig is met algemeen bekende gegevens. Verzoeker meent dat door hem niet het voordeel van de twijfel toe te kennen, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel is geschonden.

Verzoeker legt bij zijn verzoekschrift een niet vertaald krantenartikel neer, een geboortecertificaat en een attest van de Bangladesh National Party. Ter terechtzitting legt verzoeker het originele krantenartikel met vertaling neer, de originele verklaring van BNP met vertaling en zijn geboorteakte.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Nopens de vluchtelingenstatus

In zijn beslissing van 23 januari 2014 worden verzoekers asielmotieven niet aannemelijk geacht om de volgende redenen:

- (i) verzoeker kon niets vertellen over de verdwijning van zijn vader. Hoewel hij verklaarde dat zijn rol bij de BNP hier waarschijnlijk mee te maken had, weet hij over die rol helemaal niets. Verzoeker weet wel dat zijn vader naar alle vergaderingen ging en deelnam aan alle betogingen. Het is dan ook zeer eigenaardig dat verzoeker wist dat zijn vader een leider was, maar verder over zijn rol of functie niets kon vertellen. Verzoeker weet niet waar de vergaderingen plaatsvonden, omdat hij jong was en niet mee kon gaan met zijn vader. Hij kan evenmin vertellen met welke mensen hij vergaderde. Gevraagd of hij ooit namen hoorde van vrienden van zijn vader waarmee hij samenwerkte, verklaarde hij dat hij nooit discussies had met zijn vader over politiek en dat hij hem nooit vragen stelde over zijn politieke activiteiten. Nochtans kwamen er mensen naar hun huis. Uit deze vage beschrijvingen, kan niet worden afgeleid dat zijn vader werkelijk een belangrijke rol

speelde binnen de BNP in zijn regio. Hij legt geen enkel begin van bewijs neer waaruit blijkt dat zijn vader een of andere rol had binnen de partij. Hij geen idee had hoe lang zijn vader al actief was voor de partij. Hij verklaarde dat hij betrokken was in politiek voordat verzoeker geboren was. Verzoeker wist niet waarvoor de letters BNP staan. Aldus maakt verzoeker niet aannemelijk dat zijn vader daadwerkelijk betrokken was bij de BNP;

- (ii) verzoeker verklaart dat zijn vader werd gekidnapt, maar kan niets vertellen over eventuele problemen die voorafgingen aan zijn ontvoering. Hij heeft zijn moeder hier niets over gevraagd omdat hij nog een kind was. Over de ontvoering zelf kan hij niets vertellen. Hij weet enkel dat ze klacht indienden op het politiekantoor, pas 6 of 7 dagen na zijn verdwijning. De politie zou tegen zijn moeder gezegd hebben om later terug te komen om klacht in te dienen, dit deed zij echter niet omdat 'zij daar altijd waren om haar moeder te bedreigen'. Verzoeker wist niets over de omstandigheden van de ontvoering. Mensen uit de regio zouden het hem verteld hebben. Verzoekers verklaringen zijn dermate vaag dat hier geen enkel geloof aan kan worden gehecht. Er kan worden verwacht dat verzoeker kan vertellen wat hij concreet van wie heeft vernomen. Aangezien hij precies omwille van deze problemen zijn land heeft verlaten, kan er worden verwacht dat hij meer gedetailleerd kan vertellen over deze problemen. Zijn complete onwetendheid over allerlei aspecten van zijn problemen, ondermijnen de geloofwaardigheid van zijn verklaringen. Hij verklaart dat hij zelf geen problemen kende voor zijn vader werd ontvoerd en dat hij op school pas problemen begon te krijgen nadat hij werd ontvoerd. Het is eigenaardig dat de ontvoering ertoe leidde dat de leerkrachten zich tegen hem keerden. Hij verklaart dat de leiders van partijen allemaal achter een bepaalde school staan en dat de persoon die geld doneerde aan zijn school tot de Awami League behoorde. Het is dan ook zeer eigenaardig dat verzoekers vader verzoeker naar deze school zou hebben laten gaan en verzoeker pas problemen kreeg na de verdwijning van zijn vader. Verder maakt hij niet aannemelijk dat hij en zijn moeder problemen zouden hebben gekregen na de verdwijning. Hoewel verzoeker verklaart dat '*zij regelmatig naar [zijn] huis kwamen en [hen] bedreigden*' en dat '*[hij] onderweg naar school tegengehouden en geslagen werd*', kan hij niets vertellen over zijn belagers. Hij kan niet aangeven hoe regelmatig hij geconfronteerd werd met problemen. Hiernaar gevraagd, antwoordt verzoeker telkens zeer vaag dat '*zij altijd aanwezig waren*' en dat '*het geen vaste tijd was en dat ze het elke keer deden wanneer zij [hem] zagen*'. Aangezien deze problemen zich een tijd lang zouden hebben voorgedaan in zijn eigen dorp, op weg naar school, kan er worden verwacht dat hij enig idee heeft wie er achter deze problemen zit. Al is verzoeker nog jong, er kan worden verwacht dat zijn moeder of de vriend van zijn vader die hen hielp, hier iets meer duidelijkheid over kan verschaffen. Uiteindelijk kan verzoeker één persoon noemen die een leider zou zijn van Awami League in een andere regio. Hij verklaart dat hij waarschijnlijk achter de problemen zit. Deze verklaringen zijn echter louter en alleen gebaseerd op verzoekers eigen vermoedens;
- (iii) verzoeker en zijn moeder zouden zijn lastig gevallen omdat ze niet wilden dat geweten zou zijn dat zijn vader was gekidnapt, omdat de mensen uit de regio dan waarschijnlijk zouden protesteren. Aangezien zijn vader uit het niets verdween, na jarenlang politiek actief te zijn geweest en het niet zijn gewoonte was om niets van zich te laten horen, is een dergelijke conclusie nochtans logisch. Dat verzoeker en zijn moeder om die reden werden lastig gevallen, is dan ook niet aannemelijk. Ook de bewering dat zij waarschijnlijk dachten dat verzoeker zijn vader zou opvolgen steunt nergens op en is niet overtuigend;
- (iv) ook over zijn persoonlijke problemen, is verzoeker zeer vaag. Hij had het gevoel dat hij gevolgd werd, hij werd tegengehouden door drie personen die hem wilden meenemen, maar kon ontsnappen. Het is onwaarschijnlijk dat, indien deze drie personen hem werkelijk mee wilden nemen, hij zou hebben kunnen ontsnappen. Bovendien vermeldde verzoeker dit incident niet voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ);
- (v) verzoeker weet niet hoe de vriend van zijn vader heet. Deze heeft hem en zijn moeder nochtans geholpen bij het vinden van een nieuwe woonplaats en bij het regelen van verzoekers vertrek en bracht hem naar de haven. Verzoeker weet enkel dat hij een grote leider is bij de BNP en een goede vriend van zijn vader. Bovendien zou deze vriend ook met andere partijleiders gesproken hebben en met mensen van de BNP hebben gesproken omdat zijn moeder haar zoon niet wou verliezen. Verzoeker kon geen enkele naam opnoemen van de personen die hem en zijn moeder geholpen zouden hebben en al evenmin van de personen die hem zouden vervolgen. Er kan op zijn minst worden verwacht dat hij kan vertellen wie hij vreest in Bangladesh en wie hem geholpen heeft;
- (vi) ook over de periode waarin de problemen zich voordeden blijft verzoeker vaag. Hij weet niet in welke maand, seizoen of periode hij moest verhuizen omwille van de problemen maar weet wel dat het ongeveer 5 of 6 maanden voor zijn vertrek was. Er kan dan ook worden verwacht dat hij op zulke elementaire vragen een antwoord kan geven;

- (vii) hoewel hij verklaart dat zijn beide ouders nu verdwenen zijn, kan hij niets vertellen over de zoekpogingen van zijn grootmoeder;
- (viii) hij verklaarde dat hij het land moest verlaten omdat de huidige situatie in Bangladesh zeer slecht is, en verwijst hiervoor naar de problemen die de nationale partijleiders hebben in het kader van de verkiezingen. Hieruit kan niet worden afgeleid dat hij problemen zou ondervinden in geval van terugkeer naar Bangladesh;
- (ix) verzoeker verklaart dat er nog veel andere zaken zijn gebeurd, maar kan hier verder niets over uiteenzetten;
- (x) verzoeker heeft geen idee via welke landen hij naar België is gereisd. Hij zou met twee verschillende schepen naar België zijn gekomen, maar weet niet in welk land hij overstapte op het tweede schip. Hij kon niets vertellen over de vracht die het schip vervoerde en kent de naam van het schip niet. Hij weet evenmin iets over de 2 personen waarmee hij 30 dagen een kamer zou hebben gedeeld op het tweede schip. Hij verklaart dat hij niet vlot Engels kon op dat moment, maar zou op het tweede schip een hele uitleg in het Engels begrepen hebben van bemanningsleden of smokkelaars. Zij zouden hem gezegd hebben dat hij naar België werd gebracht, dat daar een auto zou wachten en dat hij naar een groot gebouw zou worden gebracht waar hij over zijn problemen kon vertellen;
- (xi) verzoeker legt geen enkel document neer dat zijn verklaringen kan staven. Op het briefje van zijn grootmoeder dat bezorgd werd via het Rode Kruis, staat enkel dat zij niet weet waar zijn ouders zijn. Deze korte notities kunnen verzoekers problemen echter niet bevestigen;

Waar verzoeker aanvoert dat hij op het moment van zijn problemen in zijn land slechts 15 jaar oud was en aldus niet veel informatie over de politieke activiteiten van zijn vader kon geven, stelt de Raad vast dat verzoeker op het ogenblik van de gebeurtenissen weliswaar nog zeer jong, maar toch reeds 15 jaar was en derhalve niet langer als een *infans* kan worden beschouwd, zeker wat betreft de gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt. Verzoeker was oud genoeg om zelfstandig te vluchten, bovendien werd aan verzoeker een voogd toegewezen die hem bijstond bij de asielpcedure, werd hij op het Commissariaat-generaal gehoord in het bijzijn van zijn voogd en raadsman en werd het gehoor afgenomen door een gespecialiseerde dossierbehandelaar die een speciale opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen en blijkt niet dat er geen rekening zou zijn gehouden de met de jeugdige leeftijd van verzoeker (gehoorverslag p.1). Aldus kon er wel degelijk gepeild worden de naar verzoekers kennis van de essentiële omstandigheden die aan de basis liggen van de door hemzelf ingeroepen asielmotieven. Uit de lezing van de bestreden beslissing en het gehoorverslag blijkt dat werd gepeild naar elementaire basiskennis met betrekking tot de vervolgingsfeiten die verzoeker zelf inriep, met name, de rol van zijn vader binnen de BNP, de locatie waar de vergaderingen plaatsvonden, met wie zijn vader vergaderde, welke BNP-leden bij hem thuis kwamen, hoe lang zijn vader reeds actief was bij de BNP en waar de afkorting BNP voor staat. Op geen van deze vragen kon verzoeker antwoorden. Daarbij dient ook vastgesteld te worden het hier geen van elkaar losstaande motieven betreft, maar dat deze samen een geheel vormen waarop de beoordeling van zijn asielaanvraag steunt.

Verder werd ook vastgesteld dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen aflegde met betrekking tot de omstandigheden en de verdwijning van zijn vader, de problemen die hij en zijn moeder kenden na de verdwijning, de vriend van zijn vader die verzoeker en zijn moeder heeft geholpen, de redenen van ondernomen zoekacties door zijn grootmoeder en verzoekers voorgehouden reisroute. Het is geenszins zo dat elk gebrekkig antwoord van verzoeker leidt tot vaststelling van de ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas. De beoordeling geschiedt op basis van de totaliteit van de onwetendheden, vaagheden, ongeloofwaardige en weinig doorleefde verklaringen en onvolledigheden.

Daarbij wijst de Raad er op dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts

worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoeker weerlegt niet de vaststelling dat hij niets wist over de omstandigheden van de ontvoering, zelfs niet van wie hij dit vernomen heeft. Zijn complete onwetendheid over zijn problemen, strookt niet met het feit dat hij precies omwille van deze problemen zijn land heeft verlaten. Verzoeker verklaarde dat hij zelf bedreigd en geslagen werd, maar hij kan hier geen enkele tijdsaanduiding over geven, weet niet hoe vaak dit voor viel nog wie er achter deze problemen zit. Nochtans gaat het hier om verzoekers eigen ervaringen. Deze motieven worden geenszins betwist. De Raad is van oordeel dat het geenszins volstaat om in algemene termen naar zijn jeugdige leeftijd te verwijzen teneinde deze motivering als niet pertinent af te doen. Evenmin betwist hij het motief dat het niet aannemelijk is dat men hem lastig viel zodat niet bekend zou raken dat zijn vader verdween, deze was immers een bekend publiekfiguur.

Met betrekking tot de nieuwe stukken die verzoeker aanvoert, namelijk het krantenartikel dat een bewijs is dat een artikel gepubliceerd is, maar geen bewijs vormt van de er in vermelde feiten. Het krantenartikel is geen officieel document en kan niet voldoende zijn om het gebrek aan geloofwaardigheid van het relaas te herstellen. Met betrekking tot het arrest van de BNP is dit niet voldoende om het gebrek aan geloofwaardigheid van het relaas te herstellen. Met betrekking tot de geboortakte geeft deze verzoekers naam, geboorteplaats en geboortedatum weer, die echter niet ter discussie staan. Bovendien verzoeker geenszins uiteen hoe hij in het bezit is gekomen van de aangehaalde stukken. Hij verklaarde immers dat zijn ouders vermist zijn en het geboortecertificaat uitgereikt op 13 februari 2014, toen verzoeker reeds Bangladesh had verlaten.

Met betrekking tot de onderzoeksplicht om de authenticiteit en de geloofwaardigheid van de neergelegde stukken te beoordelen, geldt dit slechts in zoverre de asielzoeker verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs kan worden verwacht dat deze nader worden onderzocht.

Waar verzoeker verwijst naar het arrest *Singh* van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM), werd in dit arrest vastgesteld dat de Belgische asielinstanties de (Afghaanse) nationaliteit van de betrokkenen betwistten. Betrokkenen hadden evenwel, naast andere documenten, een brief van het UNHCR voorgelegd, meer bepaald van het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen te New Delhi. Het Hof oordeelde dat een dergelijke brief niet zonder waarde is op grond van de loutere vaststelling dat het geen origineel document is en aldus gemakkelijk vervalst kan worden. Het EHRM oordeelt dat de inhoud van de brief via een onderzoek door de asielinstanties kon worden geverifieerd bij het bureau van het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen te New Delhi. In casu brengt verzoeker geen document bij afkomstig van het UNHCR of van enige gezaghebbende organisatie waarin zijn nationaliteit en/of problemen worden bevestigd. De verwijzing naar het 'Singh-arrest' is aldus niet dienstig. Documenten beschikken slechts over een ondersteunende bewijswaarde, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. Uit hetgeen wat voorafgaat blijkt echter dat verzoekers asielrelaas ongeloofwaardig is, met als gevolg dat de documenten die ter staving van zijn relaas werden voorgelegd geen bewijswaarde hebben.

Met betrekking tot het krantenartikel en het attest van BNP, voegt de verwerende partij daarenboven bij zijn verweernota nog een rapport, *COI Focus, Bangladesh, Cooruptie en (ver)vals(t)e documenten in Bangladesh*, waaruit blijkt, op basis van zeer uitgebreide bronnen, dat de bewijswaarde van Bengaalse documenten zeer relatief is door de hoge mate van corruptie en er van elk document een vals exemplaar kan vervaardigd worden in Bangladesh.

Waar verzoeker met betrekking tot het niet vermelden voor DVZ van de ontvoeringspoging waarvan hij het slachtoffer was, verwijst naar het UNHCR rapport omtrent Credibility Assessment en daarbij stelt dat niet kan worden verwacht dat zijn verklaringen steeds evenveel details bevatten, stelt de Raad vast dat het hier niet om een losstaand motief gaat. Bovendien is een poging tot ontvoering waarvan men slachtoffer is een ernstig feit waaruit blijkt dat verzoeker persoonlijk werd gevisieerd en in gevaar was. De Raad acht dit element dan ook wel degelijk relevant. Bovendien wordt hier niet enkel opgemerkt dat hij dit niet vermeldde bij de Dienst Vreemdelingenzaken maar dat verzoeker omtrent deze ontvoeringspoging bijzonder vaag was en dat het erg onwaarschijnlijk is dat verzoeker zomaar kon ontsnappen uit de handen van drie personen. Verder betwist verzoeker niet dat hij de naam niet kent van de vriend van zijn vader, die hem nochtans geholpen heeft bij het vinden van een nieuwe woonplaats en bij zijn vlucht.

Verzoeker betwist niet dat hij geen enkele naam kon noemen van personen die hem en zijn moeder hielpen. De Raad acht het motief dat verzoeker niet kan zeggen wie hij vreest in Bangladesh noch wie hem geholpen heeft, wel degelijk pertinent. Evenmin aanvaardt de Raad het feit dat verzoeker 15 jaar was als rechtvaardiging voor het feit dat hij niet kon duiden in welke maand, seizoen of periode hij moest verhuizen omwille van zijn problemen. Het betreft hier een elementaire vraag omtrent de tijdsaanduiding van de gebeurtenissen die hij zelf meemaakte. Er wordt geenszins van hem verwacht dat hij zeer precies het tijdsverloop zou schetsen. Evenmin betwist verzoeker de motieven dat hij niets kan vertellen over de zoekpogingen van zijn grootmoeder na de verdwijning van zijn beide ouders, dat hij verklaarde dat hij het land verliet omdat de situatie in Bangladesh slecht is en hij daarbij niet verwees naar de problemen die hij zelf zou ondervinden bij terugkeer, dat hij stelde dat er nog veel andere zaken gebeurden maar daarover niets verder kon uiteenzetten, noch dat hij zijn reisweg op voldoende duidelijke wijze kon uiteenzetten.

Waar verzoeker nog aanvoert dat de motieven van de bestreden beslissing slechts kleinere inconsistenties betreffen die overeenkomstig de richtlijnen van UNHCR niet als doorslaggevende factoren kunnen worden beschouwd bij de beoordeling van verzoeker die een coherent en geloofwaardig asielrelaas heeft uiteengezet dat niet in strijd is met algemeen gekende gegevens, wordt dit standpunt door de Raad niet bijgetreden. Te dezen werd een beoordeling gemaakt van het geheel van verzoekers verklaringen, waarbij werd vastgesteld dat verzoeker geen details kan geven omtrent de precieze omstandigheden van de feiten die aan de basis liggen van zijn vlucht. Daarbij leidt niet elke onwetendheid of onnauwkeurigheid tot de beoordeling van ongeloofwaardigheid, maar wordt geoordeeld dat verzoekers relaas in globo te weinig elementen bevat waarbij zijn relaas als aannemelijk kan worden beschouwd. Verzoeker toont het tegendeel geenszins aan.

Gelet op wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat verzoeker geen elementen heeft aangebracht die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.2.2. Nopens de subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op het feit dat verzoekers asielrelaas om de hogerstaande redenen niet aannemelijk werd geacht, kunnen deze elementen evenmin aanvaard worden met het oog op het bestaan van een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet. Noch uit het administratief dossier, noch uit de elementen die verzoeker met zijn verzoekschrift aanbrengt blijkt dat er andere zulkdanige elementen in onderhavige zaak aanwezig zijn.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee juli tweeduizend veertien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

C. VERHAERT